

Løbet af 6 Maaneder, som er det Tidsrum, der kan asses til Imprægneringsarbeidet, efter som dette maa paabegyndes tidlig i Foraaret og være endt inden Efteraarets Slutning. Til Imprægnering af Statsbanernes kalkulerede aarlige Forbrug af 200,000 Sveller burde der altsaa tilveiebringes 3 Imprægneringsanstalter. Ved den Fordeling over Landets forskellige Egne, som Anlægget af 3 Anstalter betinger, vilde Transporterne af indenlandste raa Sveller formindstes, og Muligheden for disses Afsettighed forøges.

Af de 3 Anstalter burde een anlægges i Sjælland, een i det sydlige Fynland eller vestlige Fyn og een i det nordligere Fynland. Af Hensyn til Transporten af de udenlandste raa Sveller, der maa paaregnes at ville udgjøre 75 pCt. af hele Forbruget, burde Anstalterne anlægges i umiddelbar Nærhed af Havnebyer.

Formentlig vilde det dog være rigtigt strax kun at tilveiebringe een Imprægneringsanstalt, som da formentlig burde anlægges i Sjælland til Betjening af de sjællandske og eventuelt tillige de fynske Baner. Indtil de andre Anstalter kom tilveie, maatte Fynland og muligvis Fyn da forsynes med udenlandste Sveller i raa eller imprægneret Stand. Den endelige Bestemmelse af det hensigtsmæssigste Anlægssted for en saadan Anstalt maatte være Gjenstand for nærmere Overveielse. Efter det sjællandske Banenets nuværende Form vilde Anstalten formentlig blive heldigst beliggende i Nærheden af Kjøbenhavn, mod hvilket Punkt alle Baner ere dirigerede, og hvor udenlandste Sveller, hvoraf vistnok de to Trediedele af Dernes hele Svelleforbrug (ca. 80,000 Stkr.) maa antages at komme til at bestaa, vilde finde den fordelagtigste Løseplads.

Af Hensyn til den eventuelle Leverance af Sveller fra indenlandste Skove vil det være nødvendigt at udbyde Forbruget for hvert Aar i Oktober, senest i November Maanedet foregaaende Aar. For Aaret 1889—90 vil der derfor blive foranstaltet Udbydelse i Slutningen af Oktober eller Begyndelsen af November d. A., og vil der da blive opfordret til Indsendelsen af Tilbud paa udenlandsk Eg og Fyr af prima Kvalitet samt paa indenlandsk Eg, Bøg og Fyr. Med Hensyn til Spørgsmaalet, om Statsbanerne selv skulle anlægge og drive Imprægneringsanstalt eller overlade Foretagendet til en Entreprenur, da maa utvivlsomt det Sidste vælges. Da man herhjemme savner al Erfaring i saadant Anlæg og dog dertil maatte engagere tyndig og fremmed Bistand, som nærmest vilde være at finde hos en af Lydslands Imprægneringsentreprenurer, saa maa man foretrække at lade en saadan Mand foretage Anlægget for egen Regning og tillige overdrage ham Driften deraf, hvorved sikkert det mest praktiske Anlæg og hensigtsmæssige Arrangement opnaas. Det er da en Selvfølge, at der i Kontrakten med Entreprenuren maatte forbeholdes Ret for Statsbanerne til at overtage Anlægget og Driften, naar dertil maatte findes Anledning, og mod et vist Afslag i Anstaltens Anlægsomkostninger i Forhold til dennes Alder. Anstalten maatte anlægges i Løbet af Vinteren for at kunne staa færdig til Paabegyndelse af Imprægnering ved Foraarets Begyndelse. Spørgsmaalet, om man skal vælge stabil eller ambulans Anstalt, maa allerede i Henhold til Erfaringen fra Udlandet synes afgjort til Fordel for den første, hvilken Afgjørelse bestrækes ved vore særlige Forhold, som medføre, at den langt overveiede Del af vort Svelleforbrug importeres og med Lethed koncentreres paa enkelte Punkter. Selv om en ambulans Anstalt ved den allerførste Betragtning kunde findes hensigtsmæssig af Hensyn til de spredt over Landet fremkommende indenlandste Sveller, saa maatte man dog komme til en anden Anskuelse, naar man betænkter, at hyppig Nedbrydning, Flytning og Opstilling af Anstalten vil tage megen Tid, samt at Tilveiebringelsen af Oplagspladsen paa de mange Imprægneringssteder og disses Indretning med Spor m. V. vil blive vanskeligt og utvivlsomt meget kostbar.